

Psykologtidningen Debatt

KBT-kritisk vinkel på god nyhet

En mer balanserad värdering av nyheten om Socialstyrelsens nya riktlinjer för depression och ångest hade gjort Psykologtidningen mer trovärdig. Det anser psykologerna Anna Broman Norrby och Martin Holmelin, apropå Psykologtidningens temanummer om riktlinjerna (nr 5/09).

Det var med förvåning som vi i förra numret av Psykologtidningen såg nyheten om Socialstyrelsens nya riktlinjer för depression och ångest presenteras under rubriken: "Katastrof enbart förespråka KBT-behandling". Varför väljer redaktionen på Psykologtidningen, som ju är Psykologförbundets tidning och därmed ska representera den mångfald av utövare som finns inom förbundet, en KBT-kritisk vinkel på denna i grunden positiva nyhet?

En mer självklar nyhetsvärdering hade enligt oss varit att i första hand lyfta fram och presentera den goda nyheten att psykologisk behandling nu förespråkas vid vissa sjukdomstillstånd och i andra hand diskutera det problematiska i att psykologers kompetens inte benämns i riktlinjerna. Det är även befogat att låta kritiken över att riktlinjerna i första hand rekommenderar KBT-behandling komma fram. Men att låta denna kritik prägla större delen av temanumret underblåser den konflikt som finns mellan företrädare för olika terapiinriktningar, i stället för att lyfta fram de möjligheter som riktlinjerna innebär för Psykologförbundets alla medlemmar.

ÄVEN REDAKTIONENS urval av intervjupersoner lämnar en del frågetecken. Varför intervjuas till exempel etikrådets ordförande? När dessutom mycket lite av det han säger handlar om etik? Varför väljer man att intervju Sandell om psykodynamisk forskning i stället för att presentera den forskning som utgör underlaget för riktlinjerna?

Varför intervjuas tre psykologer om den "katastrof" riktlinjerna innebär för deras dagliga arbete och ingen psykolog om de möjligheter riktlinjerna ger? Holmström, Ingridsdotter och Leffler påstår dessutom olika saker om KBT som inte följs upp eller klargörs av journalisten. Vad menar Ingridsdotter till exempel när hon säger "det är inte ett schema i handen de behöver". Vad menar Holmström med uttalandet att "alla psykologer har kompetens att bedriva KBT-behandling"? När denna typ av uttalanden får stå oemotsagda riskerar tidningen att förstärka de fördomar som finns om olika psykoterapimetoder. Psykologtidningen har haft en omfattande och välskriven serie om evidensbaserade metoder, och alla som läst den inser att KBT är så mycket mer än ett "schema i handen".

En mer objektiv och balanserad värdering av nyheten om de nya riktlinjerna hade öppnat för intressantare journalistik och gjort Psykologtidningen mer trovärdig. Som det nu är blir tidningen ett språkrör för en viss åsikt, som möjligtvis delas av en stor del av förbundets medlemmar. Men långt ifrån alla.

ANNA BROMAN NORRBY
Journalist och psykolog

MARTIN HOLMELIN
Psykolog

09-04-15